

Më fal o nënë!

Nga Vladimir Koçiraj

Çdo mbrëmje yjet më sjellin nga larg
Dy sy të përbotur
Një gjuhë të mbërthyer
Dy buzë që dridhen
Një fjalë të pa thënë
Çdo mbrëmje yjet më sjellin nga larg
Mallin tënd o nënë
E kam në mend akoma
gënjeshtren e fundit
që të thashë o nënë
E ti më besove
e pastaj më përcolle deri te shkallët
Me atë merakun tënd më porosite
të kisha kujdes
e kërkoje të më ledhatoje
por nuk mundeshe më
Unë isha shumë larg
Ti nuk e dije o nënë
nuk e dije që unë po ikja larg
nuk shikoje që unë kisha sytë me lot
ikja përgjithmonë
Ti më thoshe
Të lutem biri im, të lutem mos u vono
Unë e shikoja dhe ajo më shikonte
por nuk kuptonte
Ai mëngjes i hidhur që për ne
Të lash o nëna ime
me dhimbje në zemër
pa të të puthur e përqafuar
pa u parë në sy
Ti nuk e dije o nënë
nuk e dije që unë po ikja larg
nuk shikoje që unë kisha sytë me lot
ikja përgjithmonë

Io no volevo mentire
non volevo andare via così
Senza dirti addio
e piangere con te
Më fal o nënë!